

ABANDOKO
SAN BIZENTE MARTIAREN
PARROKIA

PARROQUIA
DE SAN VICENTE MÁRTIR
DE ABANDO

Done Bikendi plaza 3. 48001 Bilbao (Bizkaia)
T. 94 423 12 96
parroquia@sanvicentemartirdeabando.org

EBANJELIOA: BEHAR DUGUN BERRIA

“Hau Jesus da, juduen erregea”

2023ko apirilaren 2a
Erramu igandea (A)

Mateo 26, 14-27, 66.

Gobernariaren soldaduek Jesus jauregira eraman zuten eta gudu-taldeko denak bildu zituzten haren inguruan. Soinekoak erantzi zizkioten eta purpurazko kapa batez jantzi zuten. Arantzaz egindako koroa ezarri zioten buruan eta kanabera eskuan, eta, aurrean belainikatutik, iseka egin zioten esanez: “Agur, juduen erregea!”

Listua botatzen zioten eta, kanabera kendurik, buruan jotzen zuten. Nahiko iseka egin ondoren, kapa erantzi eta bere soinekoak jarri zizkioten. Gero, gurutzean josteko eraman zuten.

Ateratzean, Zireneko gizon bat aurkitu zuten, Simon zeritzana, eta Jesusen gurutzea eramatera behartu zuten.

Golgota izeneko tokira iritsi zirenean (Golgota “Buru-hezur” esan nahi du), behazunez nahasirik ardoa eman zioten edatera. Jesusen dastatu, baina ez zuen edan nahi izan. Gurutzean josi ondoren, soldaduek Jesusen jantziak banatu egin zituzten zotz eginez. Eta han gelditu ziren, eserita, zaintzen. Buruaren gainaldean kondenaren arrazoia ipini zuten idatzita: “Hau Jesus da, juduen erregea”. Bi lapur gurutziltzatu zituzten Jesusekin batera, bata eskuinean eta bestea ezkerrean.

Handik igarotzen zirenek irain egiten zioten Jesusi, buruari eragin eta esanez: “Santutegia desegin eta hiru egunetan eraikitzen omen duan horrek, Jainkoaren Semea baldin bahaiz, salba ezak heure burua! Jaits hadi gurutzetik!”

Era berean, apaizburu, legemaisu eta zaharrek ere irri egiten zioten, esanez: “Besteak salbatu ditik, eta bere burua ezin. Israelgo errege omen duk hori; jaits dadila orain gurutzetik, eta sinetsiko diagu berarengan. “Jainkoarengan jarria dik uste ona; libra dezala orain, maite baldin badu; ez zuen, bada, esaten Jainkoaren Semea zela?”

Orobat, berarekin gurutzean josiak zeuden lapurrek ere irain egiten zioten.

Eguerditik hirurak arte ilundu egin zuten lurbira osan. Hirurak inguruan, Jesusen oihu handiz esan zuten: “*Eli, Eli, lema sabaktani?*” (Hau da: “*Ene Jainko, ene Jainko, zergatik utzi nauzu?*”).

Hau entzutean, bertan zeuden batzuek esan zuten: “Eliasi deika ari da”.

Eta berehala, haietako batek, lasterka belaki bat hartzera joan, ozpinetan busti eta, kanabera bati muturrean erantsiz, edatera eman zion. Besteek, ordea, zioten: “Egon, ea dator kion Elias salbatzera!” Baina Jesusen, berriro deiadar handia eginez, azken arnasa eman zuten.

Agur, juduen erregea!

ESKANDALUA ETA EROKERIA

José Antonio Pagola

Lehen kristauak jakinaren gainean ziren. Jainko gurutziltzatuagan sinestea eskandalutzat eta erokeriatzat har zitekeen soilik. Zeini eman zion buruak Jainkoaz halako gauza zentzugabea eta izugarria esateko? Erljio bakar bat ere ez zen ausartu sekula halako zerbait aitortzera.

Zinez, agintari politikoek eta erlijiosoek Golgotan gurutziltzatu eta hiltzeraino torturatu zuten haren hau dakusagu lehenik eta behin: gaitzaren indar hondatzailea, gorrotoaren krudeltasuna eta gezurraren fanatismoa. Baina, hain juxtu, biktima horrengan horixe dakusagu Jesusen jarraitzaileok: aldi guztietako biktima guztiekin identifikatu den Jainkoa.

Botere dominatzaile guztitik, edertasun estetiko guztitik, arrakasta politiko guztitik eta koro erlijioso guztitik erantzirik ageri da Jainkoa, bere misterioaren sakonenean eta ulertezinean: maitasun bezala eta soilik maitasun bezala. Ez da izan inoiz, ez izango ere, axolagabe, apatiko eta arduragabe den Jainkorik. Gurekin sufritzen duen Jainkoa da, gure sufrimena sufritzen duena, gu hiltzean hiltzen dena.

Jainko gurutziltzatu hau ez da Jainko boteretsua eta kontrolatzailea; ez da bere seme-alabak nola mendean hartu dabilena; beti bere aintzaren eta ohorearen bila dabilena. Jainko umila da eta jasankorra; gizakiaren askatasuna azkeneraino errespetatzen du, haren maitasunaz guk behin eta berriz abusatu arren. Nahiago du bere sorkarien biktima izan haien borrero baino.

Jainko gurutziltzatu hau ez da Jainko zorrotz, erresumindu eta mendekaria, gaur oraino fededun askoren bihotza aztoratzen duen hura. Gurutzetik, Jainkoak ez dio erantzuten gaitzari gaitz eginez. «Kristogan Jainkoa da, ez gizakiaren hutsegiteak kontuan hartuz, baizik mundua berekin adiskidetuz» (2 Korintoarrei 5,19). Gu merezimenduez, erruez eta lortutako eskubideez mintzo garen bitartean, Jainkoa guztioi abegi ona eskaintzen ari zaigu, bere maitasun neurtezinaz eta bere barkamenaz.

Jainko gurutziltzatu hau biktima errugabe guztietan ageri zaigu gaur egun. Kalbario-mendiko gurutzean dago; baita errugabeenak sufritzen eta hiltzen ari diren guztiengan ere: gosean diren haurrengan eta tratatu txarra jasaten duten emakumeengan, boterearen borreroek torturatzen dituzten guztiengan, gure ongizateak esplotatzen dituenengan, gure erlijioak ahazten dituenengan.

Jainko gurutziltzatu ospatzen jarraitzen dugu kristauok, Jainkoak gizadiari dion «maitasun zoroa» ez ahazteko eta bizirik eusteko gurutziltzatu guztien oroitzapenari. Eskandalua da eta erokeria. Halaz guztiz, Jesusi jarraitzen eta haren heriotzak bere baitan duen misterio salbatzailean sinesten dugunontzat indarra da: gure esperantzari eta mundua gizatarrago egiteko ari dugun borrokari eusten dion indarra.